

•••

Тепер я знову на Україні:
Степи одіті й, як завжди,
Лежать тополь предовгі тіні,
Блукають хмарки навкруги.

Чарівний тихий вечір
Вкриває землю, золотить
На небосхилі світу плечі,
Зірками в річці метерхтить.

•••

Згуби свою тугу з снігами,
Будь предтеча щасливій весні
Без коварства, стійка, – і між нами
Ланцем дружби послужать ці дні.

Будь щаслива, моя ти гординя!
Будь, як райдуга, в серці моім!
Будь одна лиш мені, як святиня!
Будь незламна у слові твердім!

Пройде час і залишить для згадки
Присягання і бурі обід;
А в житті всі новітні порядки
Нам проложать майбутнього слід.